

Gültekin Sarıgül Ağabey'den Hatıralar: 6. Bölüm

VAN HAPİSHANESİNDEN TAHLİYE EDİLDİKTEN SONRA

Bir emri vaki neticesinde evlenmiştim. Mesleki çalışma yapamadığım için, maddi imkânlarım son derece dardı, ayrıca anne ve babama da bakmakla mükelleftim.

Antalya'ya çarşıya indiğim zaman, eski arkadaşlarım benimle karşılaşmamak için yollarını değiştirdiklerini görüyordum. Onların bu tavırlarına bıyık altı gülümseyip ehemmiyet vermiyordum.

Kadim Ağabeylerden Minareci Hacı Mustafa PESTİL Ağabey de Antalya'ya gelip yerleşmişti. Beraberce bir Medrese-i Nuriye açmak için seferber olduk. Hacı Mustafa Ağabey (R. Aleyh) yanında topal bir zat-ı muhterem ile beraber yazıhaneme geldiler. O zat Nazım Amca idi, Karadenizliydi, laz şivesiyle konuşan bir muhteremdi; bana hitaben dedi:

“Avukat Bey! Benim oturduğum Kesik Minare Camiinin yanında ahşap iki katlı evin altını faytonculuk yaptığımız için ahır olarak kullandık. Sonra boşalttık. Gelin beraber görelim. Elden geçirirsek orayı medrese olarak kullanırsınız. Bana da biraz kira ödersiniz.”

Dediği gibi yaptık, mezkûr yeri elden geçirdik. İki göz oda ve giriş yeri mutfak, merdiven altı tuvalet ve banyo olarak ayarladık. Tavana da fareler hareket halinde olursa, toz dökülmesin diye boydan boya kaput bezinden çarşaf çaktık.

Nazım Amcanın medresesi, her akşam uğrak yerimiz oldu. Hizmet mayasını tuttu. Bu zatın ihlâsı birçok hizmete ehil kimselerin yetişmesine sebep oldu. Ama ne çare yanlış, malum istikamete kanalize oldu ki, bu kadar gayret ve çalışma şahsiyetçilik hastalığına kurban gitti.

Ben Antalya'daki Risale-i Nur vasıtasıyla yapılan İman Kur'an hizmetinde üç sefer **“sil, yeni baştan”** yaptım. Bu da Kader-i İlahinin bir cilvesi oldu. Son Meşveret Cemaat grubu olarak Antalya'da yeniden başlayış 1984 yılı oldu. Daha önceki bu istikametteki cemaat mensupları **“Yeni Asya”** istikametinde yerlerini alınca, üç veya dört gariban kardeş açıkta kaldılar. Gitmediler. Ben de 1975 yılından bu tarafa **Kurdoğlu** kardeşlerle birlikte hizmetlere devam ettim. 1980 darbesinden sonra Risale-i Nur ile alakalı davalar bu cenahta cereyan etti. Bana da yanımda hiç refakatçi olmaksızın takip etmek nasip oldu. İleride cemaat olarak dâhilde karşılaştığımız sonraki imtihanlara etraflıca temas edeceğimiz için, şimdilik bu kadar ile iktifa ederek sadede dönüyoruz.

Van'daki davadan tahliye olmuşuk. Fakat duruşmadan vareste tutulmamıştık. Sizin anlayacağınız iki veya üç ay ara ile üç günlük bir yolculuktan sonra Van'a gidip duruşmada bulunmam icab ediyordu. Mesleki çalışma yapamadığım için maddi sıkıntı son noktada idi. Minareci Hacı Mustafa Ağabeyin gayreti ile iki veya üç sefer yol masrafı temin edilerek Van'da duruşmaya katılabildim. Katılmasak tekrar tevkif edilmek tehlikesi var. Böyle bir fırsatı kollayan husumet kutbu tetikte bekliyordu.

1972 yılı kış mevsimi... Ya Ocak veya Şubat ayı... Bitlis'te "**Rahva geçidi**"nin dört veya beş metre kar yağması sebebiyle kapanmasından dolayı mahsur kaldım. Merhum ve mağfur Yaşar DAMGACI Ağabeyin evine sığınmak mecburiyeti hâsıl oldu. Diyarbakır-Van uçak seferi de iptal edilmişti. Mahkemeye durumu telgraf ile bildirdim. Av. Bekir Ağabey bir başka yoldan Van'a ulaşabildi. Benim ve diğer arkadaşlarımın bundan böyle duruşmadan vareste tutulmasını talep etmiş. Ben ancak saat 12.00 sularında Van'a ulaşabildim. Durumu yani bundan sonra duruşmalara iştirak mecburiyetimin kaldırıldığını öğrendim. (...)

UNUTAMADIĞIM BİR HADİSE

Maddeten çok daraldığım zamanlardı. Çeyiz olarak gelen iki adet Isparta imalatı kelle halı vardı. Hanıma dedim ki,

"Sen de münasip görürsen bu iki kelle halıyı Isparta'da Salim GÜNTAÇ Ağabeylere götürüp bir taban halısı ile değiştirelim. Artan parayı da harçlık yaparız."

Kabul etti ve taban halısı ile becayiş edince üç yüz elli lira gibi bir meblağ elimize geçti. Biz de iki ay onunla idare ettik.

1969 senesinin başları idi. İstanbul'da Ağabey durumunda olan başta Zübeyir Ağabey olmak üzere ağabeyler istişare etmişler ve benim Adalet Partisinden namzet olmam kararlaştırılmış. Durumu Ağabeyime açtım. Ağabeyim "Münasiptir, ben masraflarını deruhte ederim. İleride imkân bulursan ödersin." dedi. İstışareden çıktığına göre bunda bir hayır vardır dedim ve işe koyuldum. Ciddi bir çalışmadan sonra seçimlere gireceğiz. Kulağıma liste birincisi olacak lafları gelmeye başladı. Bir hafta sonra Demirel beni veto edeceğini teşkilata bildirmiş. Kendisi ile haşır neşir olan bizim cemaat mensuplarından bazıları hiç alakadar olmadılar.

Teşkilat verilen talimat neticesi aleyhime seferber oldular. Dini bir cemaat mensupları da bu haysiyet kırıcı kervana katıldılar. Neticede yüz adet noksanlıkla seçimi kaybettim.

ATIF EGEMEN AĞABEY'İN AÇIK BİR KERAMETİ

Atif Egemen Ağabeyle henüz vicahen görüşmem olmamıştı. Ziyaret etmem nasip olmamıştı. Baktım Atif Ağabeyden eskimez yazı bir mektup geldi. Açtım okumağa başladım. Mektup'ta bu teşebbüsün yanlış olduğunu, siyaset yoluyla ve vasıtasıyla

hizmet edilemeyeceğini ehemmiyetle belirtiyordu. Mektubun sonunda da kerametvari şu cümleyi ilave etmişti: **“Kardeşim, senin için siyaset yolu kapalı.”** diyordu. Dediği gibi de oldu. Ben de bu acı tecrübeden sonra o kapıyı açmamak üzere kapadım.

NECMEDDİN ERBAKAN (R. Aleyh)'DEN ISRARLI DAVETLER

Milli Nizam Partisi kurulmak üzere. Bu sırada bana Necmeddin Hoca'dan bir mektup geldi. Beni partinin kurucuları arasında görmek istediğini ifade ediyordu.

Kendisine kavli-i leyin ifadelerle cevap yazdım. Risale-i Nur talebelerini ifrat ve tefrit noktalarına savurmak isteyenlerin olduğunu, bunlara karşı benim olması icab eden meslek ve meşrebi muhafaza etmek istikametinde en azından bir duruş takınmam zarureti hâsıl olduğunu, kendisi ile uhuvvet, muhabbet ve kardeşliğinin baki olduğunu cevabımda belirttim. Yeni Asya ekibinin kendilerine karşı ifratkarane aleyhte kampanya açtıkları bir devrede benim bu cevabımdan diğer arkadaşları ile birlikte memnun kaldıklarını ve hassaten hasbi bir Nur Talebesine yakışır bir tarz-ı ifade olduğunu belirtmişler. Tefvik PAKSU Ağabey bunu bana hassaten nakletti.

BİR KADİR ŞİNASLIK TAVRI

Milli Nizam Partisi 12 Mart 1971 darbesiyle birlikte kapatıldı. Hemen akabinden isim değişikliği ile **“Milli Selamet Partisi”** kuruldu. **1973** tarihinde de seçime girme hazırlıkları yapıldı. **“Adalet Partisi”, “C. Halk Partisi”** ve **“Milli Selamet Partisi”** ve sair partiler arasında bir yarışma olacaktı.

O günlerde İzmir Sıkı Yönetim Mahkemesi sonuçlanmıştı ve bir yıl Ağır Hapis Cezasına çarptırılmıştım. Tabiatıyla bu karar tamamen siyasi bir karardı. Karar temyiz edildi. Askeri Yargıtayda da hepsinin namı hesabına müdafaayı ben yapmıştım. Müdafada Cenab-ı Hakk'ın inayetiyle mükemmel olduğunu Merhum Bekir Berk Ağabey beni tebrik ederek ifade etmişti. Askeri Yargıtay'dan çıktıktan sonra Hacı Bayram Camiine doğru çıkıyordum. Sol tarafta Urfalı kadim ağabeylerden İbrahim Ağabeyin kitapçı dükkânının önüne geldim. Baktım içeride **Tevfik PAKSU, Hüsameddin AKMUMCU** ve Merhum **Sudi Reşad SARUHAN** Ağabeyler oturuyorlar. Beni gördükleri an, hararetli bir şekilde içeri çağırdılar. Daha oturmaya fırsat olmadan Tefvik Ağabey şöyle bir teklifte bulundu:

“Kardeşim! Biz senin hapiste bir daha yatmana şiddetle karşıyız. Ben Milli Selamet Partisinden Maraş Vilayeti için birinci sırada namzedim. Müsaade et! Kabul et! Ben yerimi senin için bırakıp ikinci sıraya kendimi yazdıracağım.”

Vefa dolu böyle bir teklif karşısında hislenmemek ve gözünden yaş gelmemek haliyle mümkün olmazdı. Kendimi toparladım ve cevap verdim:

“Muhterem Tefvik Ağabey! Çok alicenap bir teklifte buldunuz. Allah

ebeden sizden razı olsun. Fakat cemaatin büyük bir kısmı Yeni Asya ekibinin kısılcasında. Adalet Parti namı hesabına, İslam'ın haysiyetini ayaklar altına alırcasına sizin partinin aleyhinde bulunuyor. Bu bir ifrat hareketidir. Sizler de Milli Selamet Partisi istikametinde siyasete girmek suretiyle tefrite girmiş oluyorsunuz. Bu vaziyette Nur'un hakiki meslek ve meşrebini, yani siyasetten istiğna mesleğini muhafaza etmek, numune olmak vazifesini deruhte etmek icab ediyor. Ben hapiste yatmağa kendimi hazırlamış durumdayım. Bu kadirşinas teklifinize son derece mütehassis oldum. Cenab-ı Hak siz Ağabeylerimden razı olsun. Girdiğiniz bu siyaset girdabında da güzel bir imtihan vermenizi dua ve niyaz eylerim.”

Daha sonra kendileri ile vedalaşarak oradan ayrıldım.

İZMİR SIKIYÖNETİM MAHKEMESİ

1969 yılının son ayları... İzmir'de Merhum Mustafa BİRLİK Ağabey ve arkadaşları beni ısrarlı bir şekilde İzmir'e nakl-i mekân etmem için çok ısrar ettiler. Böyle bir daveti pek makul görmüyordum. Fakat benim ailem de anne ve babam da taraftar olmaları karşısında kabul ettim. Yani Kader-i İlahinin bir sevki oldu.

İzmir'de Hacı Ahmed TATARİ (R. Aleyh)'in TAC Poplin fabrikasında idare amirliği işini ayarladılar. **Hayat tecrübemizin olmayışı sebebiyle** sanki Fabrikanın idaresini bana teslim edecekler zannettim. Birkaç ay sabrettim. Baktım; ailemin her mensubu işime karışıyor. İcraat yapmak mümkün değil. Ayrıldım.

İzmir Barosuna kaydımı yaptırdım. Bir yazıhane kiraladım. Mesleki çalışma yapmaya karar verdim. **Beni hararetle İzmir'e davet eden zattan borç para talep ettim. Vermedi... Bu benim için büyük bir ders oldu.** Kendimi harcamamam icab ettiğini anladım. Çiğli'de tuz imalathanesi olan Merhum Cahit ERDOĞAN'ı ziyaret ettim. Durumu anlattım. Hemen çıkarıp talep ettiğim miktara yakın meblağı bir anda verdi. İlave etti. "Ben varken başkalarına neden müracaat ediyorsun?" Hâsılı İzmir'de altı ay kadar Avukatlık yapmak nasib oldu. Bu arada bazı Nur davalarına da girmek imkânı oldu.

Babam ve Annem tabiatıyla yanımda idiler. Fakat diğer bütün akrabalarım Antalya'da olmaları ziyadesiyle gurbet duygularını tahrik etti. Altı ayın sonuna doğru babam bana: **"Oğlum Annen ile birlikte istişare ettik. Biz burada daha fazla yapamayacağız. Antalya'ya döneceğiz. Siz isterseniz burada kalabilirsiniz."** dedi. Beş on dakika akliselimimi kullanarak düşündüm. Ebeveynlerden ayrı bizimde burada yani İzmir'de kalamayacağımızı anladım. **"Peki Baba! O zaman hazırlanalım. Biz de sizinle beraber Antalya'ya dönelim."** dedim. Çok sevindiler. Antalya'ya bir seneye yakın bir ayrılıktan sonra dönmüş olduk.

Hemen Antalya'yı tanıyamadım. Bir yerde hizmetin temelinde bulunmuş birisinin o beldeyi terk etmemesi icab ettiğini yaşayarak öğrendim. Risale-i Nur'dan davası

olmuş bir genci ve kendi köyünden Nurlardan birkaç küçük kitapları okuyup namaza başlayan diğer genç bir arkadaşı komünist olmuş buldum. Boşluğu son derece iddialı ve Nurlara karşı olan bir dernek mensupları doldurmuş.

Antalya'ya dönüş hazırlıkları yaptığım 1971 Mart ayının başlarında, yani 12 Martta asker tarafından muhtıra verildi. Başbakan S. DEMİREL şapkasını alıp gitti. Âdeta komünistler darbe yapmış gibi bir hava hâsıl oldu. Arkasından sıkıyönetim ilan edildi. Dev-Genç mensuplarının anarşi hareketleri sebep gösterildi. Beri tarafta da samar oğlanı icab ediyordu, bu olsa olsa Nurcular olabilirdi. Sıkıyönetim ilanını takip eden ertesi gün Merhum Mustafa BİRLİK Ağabey ve bir arkadaşı nezarete alındılar. Nezarete alınanlar o gece on kişiyi buldu. Yavaş yavaş halka genişletiliyordu. Bana da sıra geleceği muhakkaktı.

İzmir 2. Ağır Ceza Mahkemesinde devam eden Şule Yüksel ŞENLER Hanım Efendinin davasında Merhum Ömer Lütfi BEZCANLI ile birlikte ben de Avukatı bulunuyordum. Davanın duruşması için Antalya'dan İzmir'e gittim. Havayı yokladım. Duruşmaya benim girmem halinde nezarete alınacağımı hissettim. Bundan dolayı Ömer Lütfü Ağabey'e bu duruşmaya gelemeyeceğimi bildirdim. Aynı günün öğle namazına doğru Balıkesir'de Av. Bekir BERK Ağabey ve iki üç arkadaşının baskına uğradıkları ve tevkif edildikleri radyo haber bülteninde açıklandı. Balıkesir'e gitmem icab ediyordu. Yanımda Merhum Alaaddin KIDAK ve Merhum KOCA YUSUF vardı. Merhum Dr. Mustafa ASUTAY öğlen yemeğine evine davet etmişti. Bu davete icab edip, akabinde otobüsle Koca Yusuf ile birlikte Balıkesir'e hareket edecektik. Merhum ASUTAY'ın evine gittik. Hakkı adında civanmert, fedakar müteahhit bir kardeşimiz vardı. O da geldi. Yemeği müteakip namazımızı kıldıktan sonra evden ayrıldık.

Hatay Üçyol mevkiinde Caddenin solunda bir cami vardır. Caminin karşısında Halil Rifat Paşa caddesine açılan bir sokak vardı. Alaaddin Bey arabayı Halil Rifat Paşa Caddesinden Konak istikametine gidecek şekilde sağ kenara park etmişti. Meğer sivil polisler, Caminin arkasında bizim ASUTAY'ın evinden çıkmamızı bekliyorlarmış. Hemen beni derdest edip karakola götürceklermiş. Biz caddenin karşı tarafından sokağa girip, arabaya binip otogara doğru hareket etmiş olduk. Caminin önünden arkamızdan **“Gültekin Bey! Gültekin Bey!”** diye bağırılmışlar. Trafiğin kesafeti ve vasıta gürültüsü sebebiyle işittirememişler. Yoksa işitip dursaydık, hemen beni alıp götürceklermiş. Bunu İzmir davasından tahliye edildiğim gün Merhum Hakkı kardeş beni ziyaret ederek anlatmıştı. Hakkı'yı epey sıkıştırmışlar. O da **“Kendisi Antalyalı oraya gitmiştir.”** deyivermiş. Daha sonra **“Ağabey ben seni ihbar etmiş oldum. Müsaade et! Bütün mağduriyetini ödeyeyim.”** demişti, kendisini teselli ettim; son derecede müteahhis olmuşum.

Otobüse binip ertesi sabaha doğru Balıkesir'e vardık. Sabah namazını kılıp mesai saatine kadar kahvaltı edip çay içtik.